RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 225.103 van 15 oktober 2013
in de zaak A. 210.229/XII-7459

In zake: de NV BOVA ENVIRONMENTAL CONSULTING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Geert Ampe
kantoor houdend te 8400 Oostende
Kerkstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

DE SCHEEPVAART, nv van publiek recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Wouter Neven en Jens Debièvre
kantoor houdend te 1000 Brussel
Havenlaan 86c b113
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

de NV ECOREM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Leen De Vuyst
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 september 2013, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van "de gemotiveerde gunningsbeslissing (bestek nummer FAC-D-MHO-13-26) van nv De Scheepvaart dd. 02.09.2013 (en voor zoveel als nodig 03.09.2013), waarbij:

- de offerte van de [nv Bova Environmental Consulting] voor bovenvermelde opdracht niet werd gekozen;

- goedkeuring werd gehecht aan de offerte van Ecorem nv te Aartselaar voor een bedrag van 501.840,75 EUR (inclusief BTW) voor het uitvoeren van milieuhygiënisch onderzoek (in het kader van Vlarebo en Vlarea), aan te rekenen op het investeringsprogramma van nv De Scheepvaart".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 1 oktober 2013 heeft de nv Ecorem gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 oktober 2013, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Geert Ampe, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Jens Debièvre, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Leen De Vuyst, die in eigen naam en loco advocaat David D'Hooghe verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verwerende partij schrijft een algemene offerteaanvraag uit voor een aanneming van diensten, met als voorwerp "Raamovereenkomst voor het uitvoeren van milieuhygiënische onderzoeken (in het kader van VLAREBO en VLAREMA)".

De geraamde waarde van de opdracht bedraagt 439.238,44 euro, btw niet inbegrepen, of 531.478,51 euro, btw inbegrepen.

3.2. De aankondiging van de opdracht wordt op 17 juni 2013 bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen en op 21 juni 2013 in het Publicatieblad van de Europese Unie.

3.3. Het bijzonder bestek nr. FAC-D-MHO-13-26 bepaalt de volgende gunningscriteria: de "technische waarde van de offerte" (op 40 punten), de "prijs van de offerte" (op 40 punten) en de "kwaliteit van het voorgestelde projectteam" (op 20 punten).

3.4. Op 19 augustus 2013 vindt de opening van de offertes plaats.

3.5. Op 3 september 2013 wordt een gunningsverslag opgesteld. Daarin worden de offertes van de inschrijvers getoetst aan de gunningscriteria. Dit leidt tot de volgende eindrangschikking:

Inschrijver	Technische criteria (60 pnt)	Inschrijvingsprijs (40 pnt)	Totale score
Ecorem nv	49	40	89
Bouwen en Milieu	33	32	65
Bova Env. Consulting	54	29	83
Talboom nv	46	27	73
Envirosoil	36	25	61
Adviesbureau Bodemonderzoek	36	24	60
Tractebel Engineering	57	23	80

Er wordt dan ook voorgesteld de opdracht te gunnen aan de nv Ecorem voor de globale prijs van 501.840,75 euro, btw inbegrepen.

3.6. Dezelfde dag ondertekent de gedelegeerd bestuurder van verwerende partij dit gunningsverslag ter goedkeuring. In een gemotiveerde gunningsbeslissing gedagtekend "2 september 2013" maar verwijzend naar "het gunningsverslag van bovenvermelde opdracht, integraal deel uitmakend van onderhavige beslissing" en deze rangschikking (zonder de scores) hernemend, keurt de gedelegeerd bestuurder de offerte van de nv Ecorem goed voor een bedrag van 501.840,75 euro, btw inbegrepen.

Dit is de bestreden beslissing

3.7. Bij blijkbaar aangetekend verzonden brief gedateerd 4 september 2013 deelt verwerende partij aan verzoekende partij mee dat haar offerte niet werd gekozen. Kopie van de gemotiveerde gunningsbeslissing en van het gunningsverslag worden bijgevoegd en er wordt vermeld dat een wachtperiode van 15 kalenderdagen in acht zal worden genomen.

3.8. Met een enig verzoekschrift dient verzoekende partij op 19 september 2013 een annulatieberoep en voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in.

IV. Tussenkomst

4. De verzoekende partij tot tussenkomst blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. Regelmatigheid van de rechtspleging

5. Verzoekende partij legt een aanvullend stuk over, namelijk een "Evaluatie van de nota raming t.b.v. bestek 2013 De Scheepvaart", waarin met technisch gekleurde en cijfermatige gegevens wordt geargumenteerd dat de correcte raming voor het bestek ongeveer 558.000 euro, btw niet inbegrepen, had moeten zijn en niet 439.238,44 euro, btw niet inbegrepen.

Dit stuk blijkt slechts in de loop van de namiddag van 9 oktober 2013, namelijk de dag voorafgaand aan de dag van de terechtzitting, aan de Raad van State en de andere partijen in het geding te zijn bezorgd, hoewel verzoekende partij niet ontkent dat op dat ogenblik de nota en het administratief dossier reeds meer dan een week – namelijk sinds 1 oktober 2013 – op de griffie berustten. Dit stuk aanvaarden zou het recht op tegenspraak van verwerende partij en tussenkomende partij op onevenredige wijze beperken en dit stuk onttrekt zich op die wijze eveneens aan gedegen onderzoek door het auditoraat.

Het stuk wordt bijgevolg uit het debat geweerd.

VI. De schorsingsvoorwaarden

6. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Geen van de partijen betwist dat te dezen evenwel de wet van 23 december 2009 ‘tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ nog van toepassing is.

Luidens het door voornoemde wet van 23 december 2009 in de wet van 24 december 1993, nieuw ingevoegde artikel 65/15, eerste lid, is voor de schorsing van de thans bestreden beslissing het bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet vereist.

Anderzijds verplicht artikel 65/15, tweede lid, verzoekende partij tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

VII. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting

7. Verzoekende partij steunt een enig middel op de schending van artikel 16 van de wet van 24 december 1993 'betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten', van artikel 110 en 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 'betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken', van artikel 65/4 en 65/5 van voormelde wet van 24 december 1993, samen met de wet van 29 juli 1991 'betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen', en voorts op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur:

> "Doordat de verwerende partij zonder meer heeft besloten tot de regelmatigheid van de offerte van nv Ecorem.
> Terwijl het een plicht is voor de aanbestedende overheid om de regelmatigheid van een offerte na te gaan, en één van de elementen van de regelmatigheid is dat de offerte geen abnormale prijzen bevat.
> Die beslissing dient daarenboven gemotiveerd te zijn".

In de toelichting stelt verzoekende partij vast dat de zogenaamde "gemotiveerde gunningsbeslissing" van 2 september 2013, bezwaarlijk als gemotiveerd kan worden aangemerkt door verwijzing naar een gunningsverslag dat kennelijk dateert van daags na de datum waarop de gunningsbeslissing werd genomen. De loutere vaststelling dat de gunningsbeslissing eerst werd genomen, vooraleer het gunningsverslag werd opgemaakt, voorgesteld en goedgekeurd, is allicht de reden waarom in het gunningsverslag geen enkel onderzoek is uitgevoerd naar de regelmatigheid van de offertes, in zoverre deze geen abnormale prijzen bevatten.

Vervolgens betoogt verzoekende partij dat een zelfs zeer eenvoudig onderzoek inderdaad leert, als het ware *prima facie*, dat de prijs van de nv Ecorem gewoon kennelijk abnormaal laag is. Zij verwijst daarbij naar haar uiteenzetting der feiten. Daarin stelde zij onder meer:

> "Ofschoon het een plicht is van de aanbestedende overheid om de regelmatigheid van een offerte na te gaan, en één van de elementen van regelmatigheid is dat de offerte geen abnormale prijzen/totaalprijs bevat, moet blijken dat in het gunningsverslag geen enkel prijsonderzoek werd gevoerd, en het kennelijk abnormaal laag karakter van de prijs van nv Ecorem niet werd onderkend.
> Nochtans: een eenvoudige vergelijking toont aan dat:
> - de prijs van Ecorem (501.840,75 EUR) liefst 20,33% lager ligt dan de tweede laagste inschrijver, Bouwen en Milieu nv (629.925,52 EUR);
> - de prijs van Ecorem (501.840,75 EUR) liefst 27,75% lager ligt dan de prijs van verzoekende partij (694.591,22 EUR);
> - de prijs van Ecorem (501.840,75 EUR) liefst 41,87% lager ligt dan de prijs van de hoogste inschrijver, nv Tractebel Engineering (863.353,59 EUR);
> - de prijs van Ecorem (501.840,75 EUR) liefst 33,96% lager ligt dan de gemiddelde prijs van de overige 6 inschrijvers, of (4.559.839,35 EUR: 6 = 759.973,22 EUR).
>
> Dit prijsverschil steekt zozeer de ogen uit, en is anderzijds van dusdanig belang in functie van het gewicht bij de gunningscriteria (40 punten op 100) dat de aanbestedende overheid daar onmogelijk, laat staan zonder enige motivatie, kon aan voorbijgaan.
> Dit is nochtans wat gebeurde".

In het middel zelf vat zij dit als volgt samen:

> "5. In casu blijkt *prima facie* dat de prijs van de nv Ecorem kennelijk abnormaal is: 20%, of liefst 1/5e lager dan de tweede laagste inschrijver; ruim 27% lager dan de prijs van verzoekende partij; meer dan 33% lager dan de gemiddelde prijs van alle andere inschrijvers door elkaar genomen!"

De offerte van de gekozen inschrijver, de nv Ecorem, is aldus volgens verzoekende partij behept met een kennelijk abnormale totaalprijs, zodat verwerende partij minstens concreet had dienen te motiveren waarom er geen sprake was van een abnormale prijs, en eventueel nadere toelichting had moeten vragen aan de betrokken inschrijver.

Er is immers niet alleen de plicht voor de aanbestedende overheid om de regelmatigheid van een offerte na te gaan, waarbij één van de elementen van de regelmatigheid is dat de offerte geen abnormale prijzen bevat, maar bovendien staat vast dat het onderzoek moet gebeuren met inachtneming van de zorgvuldigheidsverplichting.

Hier blijkt echter dat verwerende partij geen enkel prijsonderzoek heeft gevoerd: de beslissing werd genomen vóór het opmaken van het gunningsverslag, en in het gunningsverslag zelf is geen enkel onderzoek van de prijs terug te vinden.

Beschikt verwerende partij, als aanbestedende overheid, terzake over een ruime beoordelingsvrijheid, dan moet hier volgens verzoekende partij worden vastgesteld dat:

> "het prijsverschil onverkort onbegrijpelijk is, terwijl er daaromtrent geen enkele beoordeling werd aangebracht. Gelet op de aard van de opdracht (onderzoek van bodem, onderzoek van uitgegraven bodem in het kader van grondverzet bij infrastructuurwerken, opmaken van een studie van de ontvangende grond, opmaken van een bodemsaneringsproject, onderzoek van bagger- en ruimspecie en waterbodem, aanvraag van een grondstofverklaring voor hergebruik, begeleiding van kleine bodemsaneringswerken, opmaken en opvolgen van milieuvergunningsaanvragen, en opmaken van stabiliteitsstudies, dit alles in functie van de door verwerende partij geplande werken), de grote hoeveelheid en de zeer uiteenlopende taken binnen deze opdracht, is het voor de lage prijs die nv Ecorem voorstelt, gewoon niet mogelijk om de gevraagde diensten op een kwaliteitsvolle manier uit te voeren en een goede uitvoering te garanderen".

Zij besluit dat de voorgestelde prijs gewoon kennelijk abnormaal laag en niet marktconform is en dat verwerende partij "kennelijk onzorgvuldig" heeft gehandeld door die prijs gewoon niet te onderzoeken.

Beoordeling

8. Luidens artikel 16 van de ingeroepen wet van 24 december 1993 dient bij algemene of beperkte offerteaanvraag de opdracht te worden toegewezen

aan de inschrijver die de voordeligste regelmatige offerte indient, rekening houdend met de gunningscriteria die vermeld moeten zijn in het bestek, of eventueel in de aankondiging van de opdracht.

Artikel 110, §§ 2 en 3, van het ingeroepen koninklijk besluit van 8 januari 1996 bepaalt:

> "§ 2. Onverminderd de nietigheid van elke offerte wegens afwijking van de essentiële besteksbepalingen zoals deze opgesomd in artikel 89, kan de aanbestedende overheid offertes als onregelmatig en derhalve als onbestaande beschouwen, indien zij niet overeenstemmen met de bepalingen van deze titel, enig voorbehoud inhouden, of bestanddelen bevatten die niet met de werkelijkheid overeenstemmen.
> § 3. Vooraleer de aanbestedende overheid evenwel een offerte afwijst, wegens haar blijkbaar abnormaal hoge of abnormaal lage eenheidsprijzen of totale prijzen, verzoekt zij de betrokken inschrijver per aangetekende brief hierover de nodige schriftelijke verantwoordingen te verstrekken binnen een termijn van twaalf kalenderdagen, tenzij de uitnodiging een langere termijn bepaalt.
> Het is de inschrijver die het bewijs moet leveren van de verzending van die verantwoordingen.
> Bij het onderzoek van de vermoedelijk abnormale prijzen kan de aanbestedende overheid met name rekening houden met verantwoordingen gesteund op:
> 1° de doelmatigheid van het bouwproces, van het productieproces van de producten of van de dienstverlening;
> 2° de gekozen technische oplossingen en/of uitzonderlijk gunstige omstandigheden waarvan de inschrijver bij de uitvoering van de werken, de levering van de producten of het verlenen van de diensten kan profiteren;
> 3° de originaliteit van de door de inschrijver aangeboden werken, producten of diensten;
> 4° de naleving van de bepalingen inzake arbeidsbescherming en arbeidsvoorwaarden die gelden op de plaats waar de opdracht wordt uitgevoerd;
> 5° de eventuele ontvangst van rechtmatig toegekende overheidssteun door de inschrijver.
> Wanneer het geraamde bedrag van de opdracht het bedrag voor de Europese bekendmaking bereikt en de aanbestedende overheid vaststelt dat een offerte abnormaal laag is doordat de inschrijver overheidssteun heeft ontvangen, kan de offerte alleen op uitsluitend die grond worden afgewezen indien de inschrijver desgevraagd niet binnen en door de aanbestedende overheid bepaalde voldoende lange termijn kan aantonen dat de betrokken steun rechtmatig is toegekend. Wanneer de aanbestedende overheid in een dergelijke situatie een offerte weert, stelt zij daarvan de Europese Commissie in kennis".

De aanbestedende overheid beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid om al dan niet een procedure in te zetten waarbij op zoek gegaan wordt naar de aanwezigheid van abnormale prijzen. De Raad van State mag zich, gesteld voor de toetsing van dergelijke beoordeling, niet in de plaats stellen van het bestuur maar hij mag desgevraagd wel nagaan of de betrokken motieven in rechte ter verantwoording van de bedoelde beslissing in aanmerking mogen worden genomen hetgeen onder meer vereist dat ze naar behoren zijn bewezen. Indien de overheid de offerte niet afwijst omwille van abnormale prijzen, is een bevraging van de inschrijver volgens artikel 110, § 3, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 niet vereist. Er is wel een plicht voor een aanbestedende overheid, die met naleving van het zorgvuldigheidsbeginsel wil handelen, om de regelmatigheid van een offerte na te gaan en een van de elementen van regelmatigheid is dat de offerte geen abnormale prijzen bevat.

In de mate dat in het middel ook de schending wordt ingeroepen van artikel 115 van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996 wordt dit niet afzonderlijk toegelicht. In het licht van de opgeworpen grief dat een onderzoek had moeten gebeuren naar de kennelijk abnormaal lage totaalprijs van de gekozen inschrijver, lijkt dan enkel artikel 115, eerste lid, relevant dat onder meer bepaalt dat de aanbestedende overheid de *regelmatige* offerte kiest die haar het voordeligst lijkt op grond van criteria die verschillend kunnen zijn naargelang de opdracht.

9. De bestreden beslissing moet, teneinde te voldoen aan de formele-motiveringsplicht die verzoekende partij afleidt uit de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen; die motivering moet afdoende zijn teneinde de belanghebbende in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt.

In de mate dat verwerende partij opwerpt dat verzoekende partij niet aangeeft welke artikelen van de wet van 29 juli 1991 zij geschonden acht terwijl zij nochtans de plicht heeft een voldoende en duidelijke omschrijving te geven van de overtreden rechtsregel en de wijze waarop volgens haar deze regel

door de bestreden beslissing wordt geschonden, blijkt voldoende duidelijk uit de omschrijving van het middel dat de artikelen 2 en 3 bedoeld zijn. Verwerende partij lijkt dit overigens ook goed te hebben begrepen nu zij zelf in de nota naar deze artikelen verwijst.

Overeenkomstig het eveneens ingeroepen artikel 65/4 van de wet van 24 december 1993 dient een aanbestedende instantie een gemotiveerde beslissing op te stellen "5° wanneer ze een opdracht gunt". Artikel 65/5 van de wet van 24 december 1993 bepaalt voorts dat deze gemotiveerde beslissing dient te bevatten "7° de namen van de gekozen inschrijver en van de inschrijvers van wie de regelmatige offerte niet werd gekozen en de juridische en feitelijke motieven, waaronder de kenmerken en relatieve voordelen van de gekozen offerte".

10. In de mate dat verzoekende partij in het middel betoogt dat de bestreden beslissing gedateerd 2 september 2013 niet kan steunen op het gunningsverslag nu dit dateert van 3 september 2013 en daarom niet afdoende gemotiveerd kan zijn, wordt in de huidige stand van het geding met verwerende partij aangenomen dat de datum van 2 september 2013 een verschrijving is en dat de bestreden beslissing in werkelijkheid genomen werd op 3 september 2013. In die beslissing wordt immers verwezen naar het gunningsverslag, dat wordt bijgevoegd, en wordt de eindrangschikking uit dat verslag hernomen. Tevens werd dat verslag op 3 september 2013 goedgekeurd en ondertekend door de gedelegeerd bestuurder die ook de bestreden beslissing nam.

11. Voorts steunt het middel, zoals geformuleerd in het verzoekschrift, in wezen op het argument dat de totaalprijs van verzoekende partij, door het grote verschil met de prijs van de tweede laagste inschrijver – ruim 20% lager, met de prijs van verzoekende partij als derde laagste inschrijver – ruim 27% lager, en met de gemiddelde prijs van de overige zes inschrijvers – meer dan 33% lager, als kennelijk abnormaal had moeten worden onderzocht.

12. In de huidige stand van het geding wordt echter om de volgende redenen niet *prima facie* aangetoond dat verwerende partij te dezen met schending van de ingeroepen normen handelde door desondanks de totaalprijs van de

gekozen inschrijver niet als kennelijk abnormaal te beschouwen en bijgevolg niet nader te onderzoeken.

13. Er kan in de eerste plaats worden vastgesteld dat de totaalprijs geboden door de gekozen inschrijver, tussenkomende partij, namelijk 501.840,75 euro, btw inbegrepen, of 414.744,42 euro, btw niet inbegrepen, het nauwst aansluit bij de raming opgesteld door verwerende partij, 531.478,51 euro, btw inbegrepen, of 439.238,44 euro, btw niet inbegrepen. Bij de beoordeling van het abnormaal karakter van de prijzen lijkt de raming in beginsel een aanvaardbaar vergelijkingspunt en een objectief gegeven te vormen.

14. Zoals reeds gezegd wordt de voormelde "Evaluatie van de nota raming t.b.v. bestek 2013 De Scheepvaart", waarin door verzoekende partij de betrouwbaarheid van de raming ter discussie wordt gesteld, uit de debatten geweerd. In de mate dat verzoekende partij ter terechtzitting bepaalde argumenten daaruit heeft herhaald, zijn deze, daargelaten of dit nog tijdig is en het recht op tegenspraak niet onevenredig beperkt, in ieder geval van dergelijke technische en cijfermatige aard dat niet over alle aspecten ervan onmiddellijk debat gevoerd kan worden ter terechtzitting en laten zij minstens niet toe *prima facie* te oordelen dat de raming opgesteld door verwerende partij niet realistisch is.

15. Vervolgens lijkt het dat de prijs voorgesteld door de gekozen inschrijver ook aansluit bij de prijs – 441.915,54 euro, btw niet inbegrepen, en ook bij de laagste inschrijvingsprijs – voor een vergelijkbare opdracht in 2009 voor verwerende partij uitgevoerd door de gekozen inschrijver.

16. In de mate dat verzoekende partij wijst op het uiteenlopend karakter van de voorgestelde prijzen en de aard van de opdracht, toont ook dit niet *prima facie* aan dat de prijs geboden door de gekozen inschrijver een abnormaal karakter zou hebben.

Uit de voorgelegde gunningsbeslissing en het bijhorende gunningsverslag van de voorgaande en zo lijkt vergelijkbare opdracht 2009 blijkt niet alleen dat de nv Ecorem ook dan, met 534.717,80 euro btw inbegrepen, de laagste prijs had ingediend, maar dat ook de volgende vijf verbeterde prijzen in dat

dossier werden geboden: 666.524,55 euro, 1.025.671,96 euro, 783.539,51 euro, 748.916,27 euro en 762.735,13 euro, btw inbegrepen. Ook in het kader van de voorgaande opdracht 2006 gegund aan verzoekende partij werd ingeschreven met prijzen die erg varieerden, namelijk van 416.381,97 euro tot 858.342 euro.

Ook uit andere door tussenkomende partij voorgelegde gunningsbeslissingen en -verslagen van volgens haar vergelijkbare opdrachten – en verzoekende partij gaat daar ter zitting niet op in – blijkt dat met zeer gevarieerde prijzen werd ingeschreven. Dit bevestigt aldus dat er veeleer grote prijsverschillen in deze sector zijn en dat dergelijke prijsverschillen dus niet noodzakelijk verdacht moesten worden bevonden.

17. Ook in het licht van de aard van de opdracht en op grond van haar ervaring met dit soort opdrachten, en in het bijzonder ook de eerdere prijzen en werkzaamheden van de gekozen inschrijver, en haar raming, lijkt zich aan verwerende partij aldus *prima facie* geen reden te hebben opgedrongen om te moeten twijfelen aan het normaal karakter van die voorgestelde prijzen.

18. Voorts leidt ook het arrest van 9 februari 2012, nr. 217.836, inzake nv CWS-Boco Benelux, waarnaar verzoekende partij verwijst, niet *prima facie* tot een andere conclusie, wegens moeilijk vergelijkbare basisgegevens: immers de prijs geboden door de gekozen inschrijver bedroeg in die zaak slechts ongeveer 4% van het ramingsbedrag.

19. In het licht van wat voorafgaat blijkt ook niet dat verwerende partij in haar gunningsverslag bijzondere beschouwingen diende op te nemen naar aanleiding van "vermoede" abnormale prijzen. Zij had immers geen intentie om de offerte van de nv Ecorem te weren wegens abnormale prijzen.

Het blijkt dan ook niet dat de formele-motiveringsplicht werd geschonden doordat de bestreden beslissing of het gunningsverslag te dezen over de prijzen en het prijsonderzoek geen andere informatie bevat dan wat eerder werd geciteerd.

20. Gelet op al het voorgaande lijkt verzoekende partij in dit middel ook niet te hebben aangetoond dat de opdracht niet werd gegund aan de voordeligste regelmatige inschrijver, zodat er ook geen schending van artikel 16 van de voormelde wet van 24 december 1993 en artikel 110 en 115 van het voormeld koninklijk besluit van 8 januari 1996 is aangetoond.

21. Aldus is het enig middel in zijn geheel niet ernstig.

VIII. Besluit

22. Het enige middel is niet ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Ecorem tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 oktober 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,

bijgestaan door

Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bram Van Thillo	**Dierk Verbiest**